



SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE CRUCE ROȘIE
DIN ROMÂNIA - FILIALA MUREȘ

TÎRGU-MUREȘ, Str. Mărășești nr. 13A, tel. 0734-449930

www.crucearosiemures.ro, e-mail: office@crucearosiemures.ro

Cod fiscal 7658500, Cont BCR Central Tg. Mureș RO 89 RNCB 0193 0159 7034 000

CRUCEA ROȘIE ROMÂNĂ - 140 DE ANI DE UMANITATE

Romania a devenit Parte semnatară la prima Convenție de la Geneva din 1864 și a ratificat-o în 1874. Doi ani mai târziu, la 4 iulie 1876, a luat ființă Societatea Crucea Roșie din România și și-a început activitatea în actualul sediu al Spitalului Colțea din București.

Printre semnatarii actului de înființare a Crucii Rosii Romane, se regasesc importante personalitati ale vremii: Nicolae Cretzulescu, George Gr. Cantacuzino, C.A. Rosseti, Ion Ghica, Dimitrie Sturza, Gr.G. Cantacuzino si Dr. Carol Davila. Primul presedinte al Crucii Rosii Romane a fost Printul Dimitrie Ghica, in perioada 1876-1897.

La nici trei saptamani de la înființare, in ziua de 20 iulie 1876, prima ambulanta a Crucii Rosii Romane a plecat intr-o misiune umanitara pe frontul sarbo-turc de la sud de Dunare. Pe baza solidaritatii ce uneste Societatile Nationale surori, prima misiune a Crucii Rosii Romane avea menirea de a acorda ajutor medical militarilor raniti, indiferent de tabara din care faceau parte.

In anii 1877-1878, in timpul Razboiului de Independenta, Crucea Rosie Română a intervenit cu personal sanitar, ambulante și trenuri sanitare în sprijinul trupelor de campanie. A înființat asezaminte spitalicesti in Bucuresti și în diferite orase din tara. Societati de Cruce Rosie din Germania, Italia, Belgia, Suedia si Franta au trimis ajutoare materiale si personal medical. Pe frontul de la Rahova, voluntarii Crucii Rosii s-au luptat sa limiteze ravagiile febrei tifoide.

In 1885, a izbucnit primul razboi balcanic, iar Crucea Rosie Romana a propus guvernelor celor doua tari – Bulgaria si Serbia- sa accepte cate o ambulanta pentru ingrijirea ranitilor. Imediat dupa primirea acordului, doua ambulante au parasit tara, asigurand asistenta medicala unui numar de 625 de raniti si bolnavi. Formatiile sanitare romane dislocate in Serbia au avut in grija 3 spitale, cu un total de 110 paturi. Efortul material al Crucii Rosii s-a ridicat la

suma de 40 000 lei. Priceperea si grija dovedite de doctorii romani au fost apreciate in mod deosebit de catre guvernele ambelor tari beligerante.

Intre anii 1888 si 1892, societatea si-a extins activitatea prin organizarea de cursuri speciale pentru pregatirea surorilor de caritate. In 1891, s-a infiintat scoala permanenta pentru infirmiere, iar un an mai tarziu s-a infiintat un spital scoala cu 10 paturi. Profitand de o perioada de pace, Crucea Rosie Romana a continuat sa se organizeze si sa se pregateasca, atat din punct de vedere material, cat si din punctul de vedere al personalului, pentru a putea fi in masura sa actioneze cat mai eficient in cazuri de necesitate.

In 1913, in timpul celui de-al doilea razboi balcanic, personalul Spitalului Mobil al Crucii Rosii Romane a acordat asistenta militarilor bolnavi de holera pe teritoriul statului bulgar. Odata cu reintoarcerea trupelor in tara, holera asiatica s-a intins si in Romania, afectand un numar mare de oameni din judetele Romanati, Dolj si Teleorman. Crucea Rosie a fost si de aceasta data solicitata de autoritati si a intervenit cu corturi de mare capacitate, materiale sanitare si cu echipe medicale, reusind sa ingrijeasca si sa salveze mii de bolnavi. In scrisoarea de multumire adresata presedintelui Crucii Rosii Romane de atunci, Alexandru Marghiloman, dr. Laugier, medicul sef al judetului Dolj, scria: "Cu multumire constat ca au stins complet epidemia de holera in cel mai scurt timp posibil, dand totdeodata ingrijiri constiincioase si pricepute bolnavilor". Crucea Rosie avea in acea perioada echipe medicale mobile, dar si un laborator de bacteriologie, unde au fost efectuate peste 7000 de analize medicale, "interesand populatia a 44 de comune contaminate cu holera".

Prin Statutul Crucii Rosii, adoptat in 1876, femeile nu puteau face parte din conducerea Societatii. De aceea, in 1906, au pus bazele "Societatii de Cruce Rosie a doamnelor din Romania", prima presedinta aleasa fiind Irina Campineanu. Societatea activa in paralel cu cea infiintata in 1876 si se ocupa cu strangerea de fonduri pentru ajutorarea in caz de razboi si calamitati, pregatea personal voluntar, coopta doamne devotate din aproape toate orasele tarii. In 1915, Adunarea Generala a Societatii Nationale de Cruce Rosie a aprobat fuziunea celor doua entitati. Cu acest prilej, Regina Maria, sub al carei patronaj se afla Crucea Rosie la acea vreme, a adresat romanilor urmatorul mesaj: „Crucea Rosie, nadejdea tuturor in timp de pace, ca si in razboi, nu trebuie sa piara. Cu totii, de la mic la mare sa o sprijinim cu evlavie, cu insufletire, cu nesfarsita dragoste”.

Cu sprijinul unui numar impresionant de voluntari, Crucea Rosie Romana a trecut proba de foc a primului razboi mondial. Misiunea sa era aceea de a completa serviciul militar al armatei prin organizarea a 58 de spitale in Bucuresti si in tara. La chemarea Societatii Nationale de Cruce Rosie, femei apartinand celor mai diverse categorii sociale s-au oferit voluntar sa activeze in spitalele si in cantinele administrate de organizatie. Insași Regina Maria s-a implicat in operatiunile desfasurate in sprijinul ranitilor.

In acesti ani grei pentru tara, Crucea Rosie Romana a asistat in spitalele proprii peste 150000 de raniti, a asigurat hrana pentru militari, refugiati si populatia afectata de conflict, a facilitat schimbul de corespondenta intre prizonierii de razboi si familiile acestora, a sprijinit cu hrana si imbracaminte prizonierii romani din lagarele inamice. Fondurile pentru aceste operatiuni au fost mobilizate de Crucea Rosie din donatii publice, provenite de la populatie si de la surse externe.

Dupa stoparea holerei asiatice, o alta epidemie de proportii a izbucnit tot in plin conflict armat: tifosul exantematic. La inceputul anului 1917, Crucea Rosie Romana avea de ingrijit si raniti evacuati de pe front, si bolnavii afectati de cele doua boli contagioase grave. Ea trebuia sa faca fata acestei situatii grele, in conditiile in care armata ocupanta rechizitionase cele mai bune stabilimente medicale ale Crucii Rosii si pusese mana, pentru folosul propriei trupe, pe o buna parte din materialele si medicamentele stranse cu imense eforturi. Numai in Capitala aflata sub ocupatie au fost ingrijiti peste 7000 de bolnavi. Filialele Crucii Rosii au intervenit in peste 40 de localitati, ingrijind mii de raniti si bolnavi.

Prin intermediul Comitetul International al Crucii Rosii, al Societatilor Nationale din Danemarca si Suedia, a fost posibila obtinerea de informatii despre lagarele din strainatate in care se aflau prizonieri romani. Astfel, intre 1916 – 1918 a putut fi stabilit locul de internare a 143679 prizonieri romani si ajutorarea acestora cu alimente, imbracaminte si medicamente.

Dupa incetarea razboiului, mii de prizonieri eliberati din captivitate incercau sa se intoarca la casele lor. Si pentru acestia, Crucea Rosie Romana a oferit asistenta. A infiintat o cantina care asigura hrana, zi si noapte, fostilor prizonieri romani, francezi, italieni, rusi, germani etc. De asemenea, pentru prizonierii detinuti in Bulgaria si Turcia, a organizat un spital la Giurgiu. Pentru a veni in sprijinul invalizilor, al bolnavilor si orfanilor de razboi, Societatea Nationala de Cruce Rosie a infiintat azile pentru refugiati, cantine, a organizat un spital cu 400 de paturi la Techirghiol pentru tratamentul copiilor bolnavi de tuberculoza.

Efortul material al organizatiei in timpul primului razboi mondial a fost deosebit. Numai din partea Centralei au fost alocate aproximativ 20 de milioane lei, suma la care se adauga ajutoarele oferite de filiale. Toate acestea nu ar fi fost posibile fara sprijinul intregii populatii, care a sustinut eforturile Crucii Rosii prin donatii.

Dupa razboiul de reintregire, tara se afla intr-o situatie dificila, fiind macinata de saracie, boli si mizerie. Situatiia sanatatii publice era deosebit de precara, si, de aceea, Societatea Nationala de Cruce Rosie si-a concentrat eforturile, cu prioritate, in directia sprijinirii actiunilor de combatere a bolilor contagioase – tuberculoza, malarie, holera - si ridicarii gradului extrem de scazut de educatie sanitara a populatiei.

In 1920, Crucea Rosie a initiat un program de combatere a malariei. S-au organizat echipe sanitare alcatuite dintr-un medic si mai multe infirmiere voluntare care au actionat in localitatile din judetele grav afectate - Valcea, Neamt, Arges si Gorj. Echipele au acordat in mod gratuit asistenta medicala si medicamente.

Tot in 1920, Societatea a primit o donatie din partea Crucii Rosii Americane, sectia din Louisville, in valoare de 33000 lei. Donatia a sprijinit profilaxia tuberculozei (asistenta tuberculosilor la domiciliu) si combaterea tuberculozei la copii.

In 1922, 11 echipe sanitare au actionat in judetele Vlasca si Ilfov, in zonele endemice pentru malarie. In iarna lui 1921 a fost distribuita chinina populatiei rurale pentru a preveni aparitia bolii in primavara anului urmator. Crucea Rosie a actionat permanent pana la eradicarea acestei boli in Romania. De asemenea, tot in ceea ce priveste combaterea malariei, Crucea Rosie Romana a oferit sprijin si altor Societati Nationale, cum ar fi Crucea Rosie Armeana cu o donatie de 20000 lei.

In aceeasi perioada a anilor 1920, in colaborare cu Directia Generala Sanitara a autoritatilor vremii, Crucea Rosie a organizat si a instruit zece echipe de voluntari. Acestea actionau pentru a combate unele boli contagioase si pentru a rezolva problemele legate de limitarea raspandirii sifilisului. Echipele au actionat in zonele cu populatie afectata, devenite endemice. Si cu acel prilej, Societatea a actionat in sprijinul autoritatilor, contribuind la depistarea activa a bolnavilor, la educatia in domeniul igienei, la prevenirea imbolnavirilor si la promovarea sanatatii. De asemenea, a furnizat cantitati importante de medicamente.

Concomitent cu actiunile sanitar-educative, Societatea Nationala de Cruce Rosie, si-a extins activitatea si pe linia sprijinirii materiale a populatiei care avea de suferit in urma calamitatilor naturale. Astfel, au fost organizate in localitati lovite de foamete 584 de cantine si ceainarii, de care au beneficiat 63895 de persoane. De asemenea, in timpul secetei din Moldova, 1935 – 1936, au fost infiintate 731 de cantine, in care au luat masa aproximativ 104 000 de persoane.

Un moment deosebit, care a marcat evolutia Crucii Rosii in Romania, l-a constituit crearea Crucii Rosii a Tinerimii. In anul 1939, Crucea Rosie avea ca membri 72000 de tineri. Intre anii 1930 – 1937, baza materiala a societatii a continuat sa creasca. In incinta Spitalului Miliar s-a construit un pavilion destinat functionarii scolii de infirmiere voluntare. Apoi, in 1937, in cadrul coloniei de vara de la Mangalia, s-a mai construit inca un pavilion. In aceeasi perioada au mai fost date in folosinta 7 centre sanitare (Sighetul Marmatiei, Viseu, Vaslui, Tighina, Orhei, Cetatea Alba, Falciu) in valoare de peste 5,5 milioane de lei. De asemenea, numarul de paturi din spitalele de campanie a fost marit cu 50, iar formatiunile de Cruce Rosie au fost dotate cu echipament, aparatura medicala si materiale de protectie. Numarul filialelor a crescut de la 84 in 1926 la 100 in

1938, iar numărul membrilor a crescut în aceeași perioadă de la 18 000 la 30 000.

Societatea a sprijinit populațiile din unele țări afectate de inundații, cutremure, foamete prin trimiterea de ajutoare în Japonia, Germania, Albania, Iugoslavia, Bulgaria, India, Etiopia, Spania, Franța, Turcia, Chile, Iran etc.

O altă activitate deosebită a constituit-o, în perioada premergătoare intrării României în cel de-al Doilea Război Mondial, acordarea asistenței umanitare zecilor de mii de refugiați cehi și polonezi. De asemenea, Crucea Roșie Română a intermediat legătura acestora cu familiile lor din teritoriile ocupate, prin intermediul Comitetului Internațional al Crucii Roșii de la Geneva. Până la intrarea României în război, în 1940, au fost expediate prin intermediul Societății peste 40000 de mesaje.

Diversificarea paletei de preocupări, creșterea numărului de membri și de voluntari atât la nivel național, cât și internațional, acțiunea și afirmarea Crucii Roșii în timpul Primului Război Mondial au dus la înființarea, în 1919, a Ligii Societăților de Cruce Roșie, organism internațional de coordonare și sprijin al Societăților Naționale. În același an, Crucea Roșie Română aderă la nou înființata Liga care, în 1991, va lua denumirea de Federația Internațională a Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie.

În 1940, în urma ultimatumului dat de URSS, a Dictatului de la Viena și a Tratatului cu Bulgaria, România pierde o parte din teritoriile sale. Implicit, și Crucea Roșie Română este nevoită să evacueze 27 de filiale: Balti, Bazargic, Bistrita, Baia Mare, Cetatea Alba, Cluj, Cernăuți, Cahul, Chișinău, Dej, Miercurea Ciuc, Gheorghieni – Ciuc, Hotin, Ismail, Nasaud, Odorhei, Oradea, Orhei, Satu-Mare, Sighet, Silistra, Storojinet, Soroca, Sf. Gheorghe, Tg. Mureș, Tighina, Zalău.

Mii de oameni s-au refugiat în vechiul Regat, iar Crucea Roșie Română, aflată sub înaltul patronaj al Reginei Elena, a răspuns prompt rugămintii Guvernului de a dispune deschiderea de cantine în garile și pe drumurile de acces ale convoaielor de refugiați. Filialele și subfilialele de la Botosani la Galați, de la Vaslui la Braila, au acționat imediat în sprijinul refugiaților din Basarabia și Bucovina, organizând cantine și puncte sanitare.

Au fost cumparate 30 de ambulante sanitare și 51 de remorci pentru transportul ranitelor. Au fost create 6 spitale de campanie, 16 spitale de zonă interioară, 55 de cantine de gară și 40 de infirmerii de gară. S-au creat formațiuni speciale de transport auto ale Crucii Roșii. Automobilistele voluntare au fost celebre în epocă.

Prin Convenția de la Geneva din 1929, care reglementa situația aviației sanitare aflată sub emblema Crucii Roșii pe timp de conflict armat, a fost posibilă apariția Escadrilei Albe a Crucii Roșii Române. Marina Stirbei, membră a Comitetului Central al CRR, a avut inițiativa de a înființa o escadrilă sanitară, alcătuită din femei pilot. La data de 25 iunie 1940, inițiativa doamnei Stirbei a prins contur - Subsecretariatul de Stat al Aerului din România a aprobat

infiintarea primei escadrile sanitare pilotate de femei. Membrele acestor formatiuni au fost mereu alaturi de armata romana, salvand de la moarte mii de raniti. Maria Dragescu, Nadia Russo, Virginia Thomas, Ioana Gradinescu, Virginia Dutescu sunt doar cateva nume ale femeilor pilot care au participat la sute de misiuni de salvare. Alaturi de ele s-au aflat surorile voluntare de Cruce Rosie, care au muncit cu devotament si spirit de sacrificiu pentru de a salva viata soldatilor raniti pe front.

La 10 noiembrie 1940, Romania a fost lovita de un cutremur de 7,4 grade pe scara Richter. Numarul victimelor, in majoritate din Moldova, a fost estimat la 1000 de morti si 4000 de ranitii. Voluntarii de Cruce Rosie au fost prezenti la datorie in locurile afectate de dezastru, au scos ranitii de sub daramaturi, i-au ingrijit si i-au incurajat. Automobilistele voluntare ale organizatiei au avut un rol deosebit in Bucuresti, transportand ranitii. Localitatile Ploiesti, Buzau, Focsani, Panciu au fost deservite de ambulantele Crucii Rosii, fiecare avand un echipaj format din medic si infirmiere voluntare. Au fost expediate medicamente, instrumente chirurgicale si alte tipuri de materiale. Societati Nationale din Iugoslavia, Italia, Japonia, Chile si SUA au venit in sprijinul Crucii Rosii Romane cu ajutoare in bani si bunuri, care au fost distribuite de voluntari populatiei aflate in nevoie.

Dupa intrarea Romaniei in cel de-al Doilea Razboi Mondial, Crucea Rosie Romana si-a mobilizat toate resursele materiale si umane pentru a acorda sprijin neintrerupt ranitilor, bolnavilor, prizonierilor si refugiatilor, actionand astfel in conditii de razboi total. 2 754 de surori voluntare de Cruce Rosie si 2 430 de auxiliare sanitare ale Crucii Rosii au muncit pe front si in spitale.

Numerosi oameni de cultura romani s-au alaturat efortului Crucii Rosii de a sprijini populatia. George Enescu, Grigoras Dinicu, Cella Delavrancea sunt doar cateva personalitati care, in timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial, au dat concerte in beneficiul Crucii Rosii, au cantat in spitale, la capataiul ranitilor, pentru a le aduce un strop de mangaiere.

Prin intermediul Crucii Rosii, au fost expediate zeci de mii de scrisori si colete prizonierilor de razboi de diverse nationalitati, aflati in Germania. Delegati ai Crucii Rosii Romane au vizitat lagarele de prizonieri, au acordat ajutoare si au militat pentru aplicarea unui tratament umanitar, in concordanta cu normele internationale.

Crucea Rosie a contribuit la salvarea de mii de vietii si prin colaborarea permanenta cu Centrul de sange conservat al armatei la care a adus numerosi donatori. De asemenea, a asigurat transporturile de sange si plasma. In 1945, Crucea Rosie a infiintat, printr-o hotarare a Comitetului, un laborator de preparare a insulinei, initiativa care a acoperit necesarul acestui medicament in tara.

Intre anii 1944 – 1945, au fost spitalizati in asezamintele Crucii Rosii un numar de peste 60000 de raniti si bolnavi, rata mortalitatii fiind de doar 1.6 %. Cantinele din gari au hranit si au adapostit un numar de 4402745 persoane. Pana

la 14 septembrie 1944, cand militarii sovietici au rechizitionat cea mai mare parte din masinile Crucii Rosii Romane, camioanele si autoturismele organizatiei transportau pana la 2500 de raniti lunar.

Odata cu venirea la putere a guvernului „revolutionar”, la 6 martie 1945, a inceput si pentru Crucea Rosie Romana, ca pentru intreaga tara, o perioada tulbure care s-a sfarsit abia in 1989. Conducerea SNCRR, aleasa in mod democratic, a fost inlaturata. O Comisie interimara pentru reorganizarea activitatii de Cruce Rosie a fost infiintata, presedinte fiind numit generalul P. Parvulescu.

Ca urmare a preluarii conducerii de stat de catre Partidul Comunist, din 1947 Crucea Rosie Romana si-a pierdut autonomia. Pentru o foarte lunga perioada de timp, avea sa functioneze ca o anexa a noilor autoritati, in special a celor medicale. La inceput, au avut loc transformari brutale si nedemocratice la nivelul forurilor de conducere ale organizatiei, apoi, importante obiective din patrimoniul Crucii Rosii Romane, cladite de-a lungul timpului cu sprijinul generosilor sai sustinatori si al populatiei, au fost preluate de statul comunist, unele nefiind recuperate nici pana in prezent.

Totusi, in ciuda conditiilor deosebite si a putinelor mijloace ramase la dispozitie, Crucea Rosie Romana a continuat sa-si indeplineasca misiunea, a raspuns necesitatilor persoanelor vulnerabile si a contribuit la alinarea suferintelor acestora. Incepand cu 1948, una din misiunile Crucii Rosii Romane a fost aceea de a acorda asistenta umanitara refugiatilor greci - 12 000 de emigranti, in mare parte copii, veniti in Romania ca urmare a izbucnirii razboiului civil. Au fost create colonii, prima si cea mai importanta fiind cea de la Calimanesti – Valcea.

In vara anului 1949, a avut loc Congresul Societatii Nationale de Cruce Rosie din Romania. La acest congres, Partidul Comunist Roman a trasat liniile directoare care au ghidat Crucea Rosie pana la momentul 1989. Printre altele, a fost impusa imbunatatirea compozitiei de clasa a cadrelor de conducere ale Crucii Rosii” si, de asemenea, colectarea obligatorie de cotizatii de la cetateni.

In 1965, in activitatea Crucii Rosii s-au produs modificari majore. Atributii traditionale ale societatii, cum ar fi educatia sanitara, organizarea si pregatirea grupelor sanitare, a posturilor de prim – ajutor, pregatirea populatiei in probleme de igiena si prim ajutor, au fost transferate Ministerului Sanatatii. Practic, Crucea Rosie a ramas fara o identitate in domeniul sanatatii si, de asemenea, fara o noua parte a patrimoniului sau. Sediul Central al Societatii, construit intre 1926 – 1927 din banii donati de populatie, a fost invadat de o serie de organisme care nu aveau nimic in comun cu Crucea Rosie. Cu toate acestea, Crucea Rosie si-a continuat activitatea.

Pe plan international, si-a facut simtita prezenta in diferite ocazii. Una dintre cele mai notabile contributii a constituit-o trimiterea, in perioada 1951-1957, a sapte echipe sanitare, formate din 220 medici specialisti si surori

voluntare de Cruce Rosie, pentru a asista ranitii din conflictul armat ce a avut loc in peninsula Coreeana.

In anii 1970, Crucea Rosie a avut o misiune deosebita, aceea de a identifica mormintele militarilor germani decedati si inhumati pe teritoriul Romaniei in perioada celor doua razboaie mondiale. De o mare amploare, actiunea a cuprins 2100 de localitati din tara. Rezultatele acestui demers au evidentiat ca, in Romania, au decedat si au fost inhumati 91181 de militari germani, 53750 in Primul Razboi Mondial, 38106 in al doilea. Totodata, Crucea Rosie a desfasurat activitati pentru identificarea mormintelor cetatenilor romani decedati si inhumati in strainatate.

De-a lungul istoriei sale, Crucea Rosie si-a dezvoltat activitatea de pregatire si interventie in caz de dezastre. Pe masura ce Romania se confrunta periodic cu diferite tipuri de dezastre, cutremurul din 1940, inundatiile din anii 1970-1975 si seismul din 4 martie 1977, Crucea Rosie si-a diversificat operatiunile de ajutorare a oamenilor.

La numai sapte luni de la producerea cutremurului din 1977, in Bucuresti a avut loc a XXIII-a Conferinta Internationala a Crucii Rosii. Au venit la Bucuresti peste 1000 de delegati, reprezentand Societati Nationale de Crucea Rosie si Semiluna Rosie din toata lumea. Aceasta conferinta are o importanta deosebita in istoria Miscarii de Cruce Rosie si Semiluna Rosie, pentru ca, in cadrul ei, a fost definita Misiunea organizatiei: "Misiunea fundamentala a Miscarii de Cruce Rosie si Semiluna Rosie este de a preveni si alina suferinta umana in orice imprejurare; de a proteja viata si sanatatea; de a asigura respectul fata de demnitatea umana, fara a face nici o discriminare legata de nationalitate, rasa, sex, religie, varsta, apartenenta militara, sociala sau politica, atat in caz de conflict armat, cat si in caz de dezastru".

Sfarsitul anului 1989 si anul 1990 au reprezentat pentru Crucea Rosie Romana inceputul revenirii la misiunea organizatiei. A inceput o perioada de democratizare si de aliniere la standardele internationale ale Miscarii de Cruce Rosie si Semiluna Rosie. In timpul cel mai scurt, personalul Crucii Rosii Romane si toti voluntarii care i s-au alaturat au incercat sa se conecteze realitatilor zilei, incercand sa contribuie cu mijloacele specifice la rezolvarea noilor probleme.

Sediul central al Crucii Rosii din Bucuresti a devenit un imens dispecerat de receptie si de distributie a ajutoarelor umanitare trimise in Romania de organizatii nationale si internationale ale Crucii Rosii/Semilunii Rosii.

Pana in iulie 1990, in Romania au ajuns ajutoare umanitare in valoare de peste 26 milioane de franci elvetieni. Peste 30 de Societati Nationale, de pe aproape toate continentele lumii, s-au alaturat, in 1990, eforturilor de asistare a celor mai vulnerabile categorii. Preluarea si distribuirea bunurilor s-a facut, in principal, de catre voluntarii si personalul Crucii Rosii Romane.

Societati Nationale de Cruce Rosie/Semiluna Rosie, in special din Europa, dar si Comitetul International de Cruce Rosie si Federatia Internationala de

Cruce Rosie si Semiluna Rosie s-au angajat sa sprijine CRR in eforturile sale de transformare. Pentru prima oara de la declararea celor sapte Principii Fundamentale in 1965 in statutul CRR, societatea nationala se angajeaza sa adere la ele si sa le respecte.

Astfel, in urmtorii patru ani de dupa 1990, Crucea Rosie Romana a inceput un proces de reorganizare a activitatii pe baza celor 7 Principii Fundamentale ale Miscarii Internationale: **Umanitate, Impartialitate, Neutralitate, Independenta, Voluntariat, Unitate, Universalitate.**

Din 1990 pana in prezent, mobilizandu-si resursele, dezvoltandu-si sfera de preocupari, beneficiind de sprijin international si intern, din partea populatiei si a sectorului privat, Crucea Rosie Romana a desfasurat in Romania numeroase actiuni de asistare a victimelor dezastrelor naturale si a categoriilor sociale vulnerabile. A continuat, totodata, traditia promovarii educatiei pentru sanatate si acordarea primului ajutor.

In 1992, Crucea Rosie Romana a asemnat „Acordul-cadru privind dezvoltarea colaborarii dintre Federatia Internationala a Societatilor de Cruce Rosie si Semiluna Rosie si Crucea Rosie Romana”.

La izbucnirea conflictelor in Republica Moldova, 600 de copii refugiati din zonele de conflict au fost preluati de Crucea Rosie. Filiale precum Bacau, Buzau, Braila, Botosani si Suceava le-au oferit acestor copii gazduire, hrana, imbracaminte si cel mai important, mangaiere si caldura sufleteasca. Timp de 6 luni, Crucea Rosie Romana, la solicitarea Federatiei si impreuna cu delegatii acesteia, a incercat sa contribuie la dezvoltarea Crucii Rosii din Republica Moldova, furnizand o serie de materiale si manuale in limba romana.

O alta misiune deosebita a Crucii Rosii Romane in anii 1990 a fost interventia umanitara, singura la acea vreme, in sprijinul populatiei civile refugiate din fosta Iugoslavie. La inceput, s-a actionat pe teritoriul tarii vecine. Cu aprobarea Consiliului de Securitate al ONU, au fost trimise ajutoare alimentare, imbracaminte si incaltaminte, in conditiile in care embargoul era in vigoare. Apoi, Crucea Rosie Romana a oferit asistenta umanitara refugiatilor iugoslavi in Romania.

In 1995, a fost adoptata si promulgata Legea Societatii Nationale a Crucii Rosii Romane cu nr. 139, privind activitatea specifica a societatii, ca auxiliara a autoritatii publice. Legea recunoaste organizatia ca fiind persoana juridica de drept public, autonoma, neguvernamentala, apolitica, fara scop patrimonial, bazata pe ajutor voluntar. Aceeasi lege confirma ca SNCRR functioneaza pe baza principiului teritorial, atat pe timp de pace, cat si in timp de razboi, pe baza legii, a propriului statut, pe baza Conventiilor de la Geneva din august 1949 si a Protocoalelor Aditionale la care Romania este parte.

Anul 2003 a marcat un nou reper in evolutia si repositionarea Crucii Rosii Romane in societatea romaneasca. Prin adoptarea unui nou Statut prin care s-a reusit separarea legislativului de deliberativ si prin derularea unui program de dezvoltare organizationala cu sprijinul Federatiei Internationale si al Comitetului

International al Crucii Rosii, s-a mai facut un pas in directia alinierii la standardele internationale actuale. Strategia Crucii Rosii Romane vizeaza, in prezent, intarirea capacitatii sale operationale. Cu sprijinul financiar si moral al Federatiei Internationale a Societatilor de Cruce Rosie si Semiluna Rosie, Crucea Rosie Romana a inceput un program de dezvoltare organizationala pentru a raspunde tot mai prompt si corespunzator situatiilor de urgenta. Acest program este axat pe cresterea si imbunatatirea capacitatii de adaptare a politicilor si a prioritatilor la conditiile si la necesitatile socio-economice ale societatii romanesti.

Sprijinul oferit de Crucea Roșie Română de-a lungul celor 140 de ani de la înființare a fost continuu, în 2015 organizația a ajutat peste 100.000 de familii și persoane singure cu alimente de bază, a asigurat peste 60 de intervenții în situații de urgență, prin care s-a oferit sprijin material unui număr de aproape 29.500 de persoane, iar peste 30.000 de români localizați în zone de risc au beneficiat de programe de informare despre cum să se comporte în caz de dezastru. În același timp, aproximativ 32.000 de persoane au fost pregătite în acordarea primului ajutor, 7.600 au beneficiat de servicii de prim ajutor, iar prin campaniile de mobilizare socială la donarea de sânge, organizate de Crucea Roșie Română, 4.400 de persoane s-au implicat. Prin serviciul „Căutări persoane”, Crucea Roșie a soluționat 170 de cazuri pentru restabilirea legăturilor cu familia.

Crucea Roșie Română are 47 de filiale, una dintre acestea fiind filiala județului Mureș care, din 2006 încoace, a derulat mai multe proiecte și activități în cadrul programelor de bază, după cum urmează:

PREGĂTIREA ȘI INTERVENȚIA LA DEZASTRE

În cadrul acestui program sunt pregătite detașamente de voluntari care intervin în cazul dezastrelor de orice natură. Pregătirea se face prin cursuri, simulări, tabere de instruire, precum și participarea la concursurile regionale și naționale de intervenție la dezastre.

Cele mai importante intervenții la dezastre au fost:

2008 Inundațiile din Moldova 2008 (14 camioane cu haine, mobilă, obiecte electrocasnice, alimente, apă)

2012 Inundațiile de la Livezeni (200 familii au primit ajutoare în valoare de 50.000 lei)

2012 Înzăpeziri în județul Buzău (cele 70 de familii din satul Izvorani au primit alimente, pături, saci de dormit, haine groase și obiecte de igienă în valoare de 62.000 lei). Totodată, s-a acordat prim-ajutor și medicamente celor care aveau nevoie.

PRIM AJUTOR

Cel mai important proiect de prim ajutor derulat a fost “Înființarea unui sistem național standardizat al Societății Naționale de Cruce Roșie din România de formare și instruire în primul ajutor de bază”, finanțat prin Mecanismul Financiar SEE* –Norvegia, Lichtenstein și Islanda. Proiectul a vizat:

- dezvoltarea unui sistem național, armonizat cu standardele europene în vigoare, de formare și furnizare de cursuri de prim ajutor de bază
- creșterea nivelului cunoștințelor în domeniul acordării primului ajutor de bază
- consolidarea poziției Crucii Roșii de furnizor principal de cursuri de prim ajutor de bază
- formarea în fiecare filială a unui formator de formatori, 10 formatori și 100 voluntari instruiți în acordarea de prim ajutor de bază

În 2015 Competiția Internațională de Prim Ajutor FACE a fost organizată de Crucea Roșie Română la București. Filiala Mureș a fost printre filialele care au contribuit la organizarea acestui concurs la care au participat 28 de echipaje din 24 de țări.

Filiala noastră a organizat, în fiecare an, etapa județeană a concursului pentru sănătate și prim ajutor “Sanitarii Pricepuți”, la care participă echipaje de gimnaziu și de liceu.

Totodată, au avut loc 274 demonstrații de prim ajutor în școli, instituții, penitenciar, locuri publice, iar 2.530 de persoane au urmat cursul de prim ajutor

Crucea Roșie Mureș a avut 136 puncte de prim ajutor la diferite manifestări publice la care a fost solicitată:

Festivalul Peninsula

Festivalul Medieval Sighișoara

Festivalul Proetnica Sighișoara

Festivalul Szféra

Festivalul fanfarelor școlare

Festivaluri din: Sângeorgiu de Mureș, Valea Mureșului, Valea Gurghiului, Răstolița, Câmpul Cetății, Sânișor, Daneș, Cotuș, Ceuaș, Săcăreni etc.

Meciuri ASA

Cupa DHS

Raliul Mureșului

Concursuri de biciclete

Concursuri de camioane

EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE

Program de promovare a sănătății și a unui stil de viață sănătos, cu prioritate în rândul tinerilor, încurajarea donării de sânge voluntare și neremunerate.

Zilele importante din Calendarul OMS au fost marcate prin 307 activități stradale, în școli, piețe, spații comerciale (Ziua mondială de prim ajutor, Ziua donatorului, Ziua de luptă împotriva cancerului la sân, Ziua antiSIDA, Ziua antituberculozului etc.), au fost lansate 61 de campanii (de vaccinare, de donare de sânge și celule stem).

Un proiect de impact a fost “INFORMEAZĂ-TE ȘI INFORMEAZĂ! CANCERUL DE SÂN NU ALEGE”, proiect educativ pentru elevi și femei din comunitățile Reghin și Tîrgu-Mureș, în vederea creșterii nivelului de conștientizare privind cancerul de sân. Proiectul a fost finanțat de Susan G. Komen for the Cure prin Programul de granturi comunitare. În cadrul acestui proiect au fost:

- formați 15 voluntari, promotori de sănătate în domeniul cancerului de sân, pentru a facilita sesiuni informative în județul Mureș.

- informați mai mult de 250 elevi din două licee din Reghin privind autocunoașterea sânelor și care au fost implicați într-un concurs prin care să mobilizeze persoanele de sex feminin din anturajul lor (mame, surori, bunici, mătuși, vecine etc.) să participe la sesiuni de informare

- informate 250 de femei din Reghin și localitățile limitrofe, recrutate de elevii celor două licee, în cadrul concursului organizat, privind autocunoașterea sânelor și serviciile de screening clinic și diagnosticare existente în județul Mureș.

- susținute două ateliere de lucru în Reghin și Tîrgu-Mureș pentru 30 asistente medicale, având drept scop creșterea nivelului de conștientizare privind necesitatea depistării precoce a cancerului de sân

Aproape firesc, a urmat proiectul „Împreună pentru sănătatea sânelor” – un proiect pentru dezvoltarea capacității instituționale, co-finanțat printr-un grant din partea Elveției prin intermediul Contribuției Elvețiene pentru Uniunea Europeană extinsă. Acest proiect a urmărit consolidarea și dezvoltarea rețelei „Împreună pentru sănătatea sânelor”, întărirea capacității organizațiilor, dezvoltarea unei abordări integrate de acțiune și creșterea gradului de conștientizare a populației asupra importanței și metodelor disponibile pentru depistarea precoce a cancerului de sân

FORMARE PROFESIONALĂ

Crucea Roșie Română are o îndelungată tradiție în pregătirea personalului sanitar auxiliar. Primul curs de surori de Cruce Roșie a fost organizat cu scopul inițial de a pregăti personal civil auxiliar al serviciului sanitar al armatei care să ofere un sprijin calificat la îngrijirea răniților.

Filala Mureș da obținut autorizații pentru următoarele cursuri:

Infirmieră

Asistent personal al persoanei cu handicap grav

Îngrijitoare bătrâni la domiciliu

Îngrijitoare copii

Brancardier

În 2015 s-a încheiat derularea Proiectului “PRO-SĂNĂTATE – Creșterea accesului angajaților din sistemul medico-social din România la programele de formare profesională continuă”, cofinanțat din Fondul Social European – Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013. Acest proiect a vizat creșterea nivelului de calificare pentru 2.520 de angajați necalificați și/sau cu un nivel scăzut de calificare din domeniul medico-social (din 8 regiuni de dezvoltare), respectiv 140 din județul Mureș. Aceștia, având vârste între 18 și 64 de ani, au beneficiat de formare profesională de nivel 1 de calificare (Baby sitter, Îngrijitoare bătrâni la domiciliu, Brancardier) și nivel 2 de calificare (Infirmieră, Îngrijitoare bolnavi la domiciliu).

SOCIAL

Program de acordare de ajutoare sociale și asistență umanitară categoriilor defavorizate ale populației

În perioada 2006-2016, în județul Mureș, au fost acordate ajutoare constând în alimente, haine, încălțăminte, rechizite, cărți, obiecte de igienă personală, mobilă, electrocasnice etc. în valoare de peste 1.000.000 lei.

Proiecte sociale:

Banca de alimente

Baie publică pentru persoanele defavorizate din Ogra

Tabără pentru copii defavorizați

Dăruiește ce prisosește

Masă de Paști pentru toți

Maratonul Moșului

Moș Crăciun pentru copii spitalizați

Vizite la cămine de bătrâni, case de copii, spitale

Asistența romilor români din tabăra Candoni Italia

TINERET ȘI VOLUNTARIAT

Crucea Roșie acordă o importanță deosebită pregătirii voluntarilor, având în vedere că aproximativ trei sferturi dintre ei sunt tineri în formare. Instruirea pe

diferite teme (educație pentru sănătate, comunicare, munca în echipă, educație umanitară, istoria Crucii Roșii etc.) a avut loc în cadrul numeroaselor cursuri și tabere (Sovata, Curteni, Beliș, Cheile Grădiștei, Suru, Poiana Pinului, Tata-Ungaria, Solferino-Italia, Polonia etc.)

Proiectul “Nepoți, căutăm bunici”, finanțat de Youth Bank a fost primul proiect scris și implementat de câțiva voluntari liceeni. 10 “nepoți” au recrutat „bunici” din rândul pensionarilor activi, dar singuri. Au pregătit diverse activități împreună, în cadrul cărora au avut de învățat ambele părți. Proiectul a vizat promovarea îmbătrânirii active și crearea unei punți între generații.